

פייסלוק

סמסטר א' כתות ה'-ו'

תמר רייקין

טכניקה: פסטל

ציירתי עין, היא במרכז הציור והיא בוכה. ציירתי את הרקע כשהוא יוצר איזושהי מסגרת מסביב לעין.

אבל כשמסתכלים טוב על העין רואים שהיא לא מסתכלת עלינו, העיניים שלה מתבוננות בחלל הריק. כלפי חוץ היא בוכה אבל מבפנים רואים שזה רק מסווה לרגשות האמתיים שלה.

יעל רייקיין

טכניקה: אקריליק

בחרתי לצייר את עצמי במצב יום – יומי. אני יודעת שזה מוזר אבל כן מבחינתי בחרתי לצייר לוחמת שאני מכירה טוב - זאת עצמי. אז אולי אני לא ממש דומה לעצמי, אבל גם אני מרגישה לוחמת.

כל יום אני חייבת להילחם בסטיגמות של החברה צריכה להוכיח. הרבה פעמים אמרו לי: "תהיי יפה ותשתקי", "זאת היא מחוננת כל הזמן בספר" או ההפך הגמור: "בלונדיניות זה עם מטומטם".

הציור מראה שאני לא נשברת. שיש לי אש בעיניים ואני לא מותרת ולא חודר לי ללב כי בעולם הזה כל כך קל ליפול אבל לקום ולהילחם חזרה זה כבר קשה.

איילת בוני

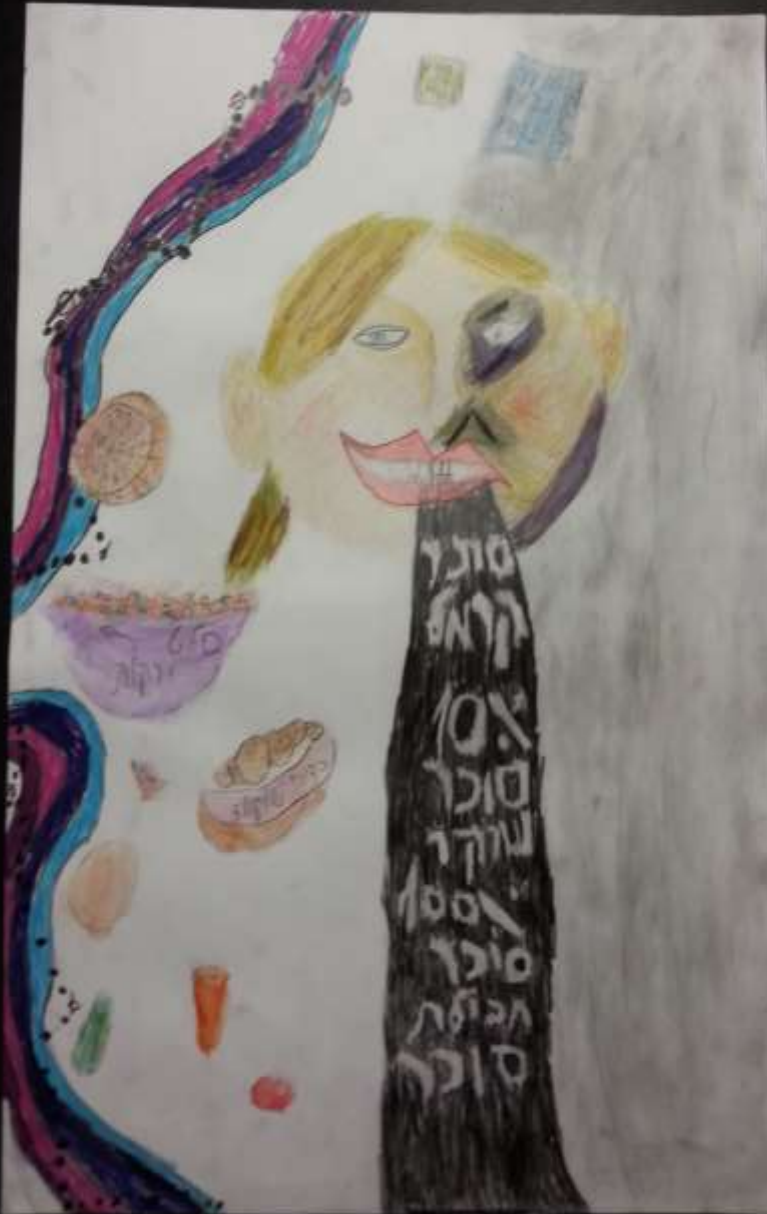
הרעיון בציור שלי היה לחלק את הפנים לחלקים כדי לבטא שלפעמים אני יכולה להתחלק לכמה דעות שונות ולחשוב אחרת משאר האנשים סביבי. הטכניקה שבחרתי היא טכניקה מעורבת בדיו, באקריליק ובקולאג' שאני ציירתי. ברקע בחרתי את הצבעים אדום וצהוב כי לדעתי אלה צבעים שיכולים להבליט את הציור ואת הרעיון בו, הם גם צבעים חמים של אש כמו שלפעמים בוויכוח עם אנשים בוערים וכעוסים.

אילי אקרמן

טכניקה בדיו. בחרתי לצייר דיוקן אחורי. ציירתי ברקע צמות כמו בדיוקן ועוד קווים מתפתלים. הצמות שברקע כאילו ממשיכות את הדיוקן. הצמה מתפתלת ויוצרת צורה של לב, לכן, למרות שאנחנו לא רואים את הבעת הפנים, באמצעות הצמה הדיוקן משדר רגש. הצמות והקווים הצהובים שנכנסים מבחוץ אל הציור, מרמזים שהציור הוא קטע מעולם גדול יותר.

שולמית פריש

טכניקה: טכניקה מעורבת של רישום בעפרונות ועפרונות צבעוניים.

בחרתי לצייר בדיוקן שני צדדים שלי צד שאני אוהבת - לימוד ואוכל טעים

צד שאני לא אוהבת - מתוק מדי ברר...

עיצוב הדיוקן - גודל שומר על פרופורציה אך הצביעה שונה מאוד, כל חלק שונה.

ציירתי ברקע כל מיני דברים בצד שאני אוהבת כי אלה הדברים שאני אוהבת.

הציור שלי מספר על דברים שאני אוהבת ודברים שאני פשוט לא סובלת.

אני מראה את החלק החיצוני שלי זה שכולם רואים.

השימוש שלי בצבע שחורלבן היה כדי להדגיש את השוני בין חלקי הפנים - בצד האהוב לבן, בצד השנא - שחור.

לובוב גוצטלב

טכניקת דיו.

בחרתי לצייר את הפנים מהדיוקן

ולהיעזר ברקע.

המבט די קפוא. עיצוב הרקע משפיע

מאוד על הציור.

הרקע מתייחס באופן משמעותי

לציור, הוא מסמל את כל התסבוכות

והבעיות שעוברות עליה, המבט

הערני והקפוא מסמל את ההלם ואת

ההתאפקות.

הציור אינו צבעוני מכיוון שלפי דעתי

צבעוניות משקיפה יותר על שמחה

וכו'... לכן החלטתי להשתמש

בצבעים של שחור ולבן.

מה אני הכי אוהבת בציור שלי? אני

אוהבת את הרקע, ובכלל בכללי אני

מאוד אוהבת להתייחס לרקע.

נועם דבדה

בעבודה עבדתי עם דיו ורישום בעיפרון. את הפנים עצמם שמסביב בגווני דיו שחור ואת העיניים שמסביב עשיתי בדיו צבעוני (צהוב וטורקיז) רק את האישונים עשיתי בשחור חזק. בזכות הצבע עור החיוור והעיניים הגדולות שמנצנצות אני חושבת שהדמות שיצרתי מביעה סוג של חוסר וודאות מהסביבה. אני חושבת שהעניים הגדולות מסביב מנסות לתת לדמות תחושה של חולשה אבל לה זה לא מפריע היא רק מוציאה לשון לעולם.

נגה ערמוני

טכניקה מעורבת של דיו וצבעי מים.
בחרתי לצייר את הדיוקן בכמה מצבים שונים.
ברקע ציירתי תווים כי אני מנגנת על פסנתר
וציירתי גם הרבה צבעים, באחת החמשות
ציירתי את סולם דו, ובחרתי את צבעי הקשת.
סולם דו הוא סולם בסיסי שממנו ניתן ליצור
מנגינות אין סופיות, צבעי הקשת הם צבעי
בסיס שמהם ניתן לצייר כל דבר.
מה שמבטא את המעטפת החיצונית זה
הפנים שציירתי.
הציור שלי מספר מה אני אוהבת ומה אני
מרגישה.

לירון ניסן גריץ

טכניקה רישום בעפרונות צבעוניים.
בחרתי לצייר בדיוקן את עצמי ואת
הנפש שלי, בחרתי לעצב אותו כך
שאני והנפש שלי תאומות.
אברי הפנים שלי שומרים על
פרופורציה חוץ מהפה.
הפה שציירתי קטן מאוד כדי
להסתיר את הפטפטנות שלי.
הרקע שציירתי מתייחס לזמן
העבודה, על העפרונות שברקע,
אלה העפרונות שציירתי איתם את
הציור.

אם תסתכלו טוב תוכלו לראות
ראש גדול וראש קטן יותר, הגדול -
זו אני שכולם רואים, הקטן - זו
הנפש שלי שמוסתרת מכולם.

